

Z českých mlýnů

HUMORISTY KARLA TŮMY.

Jak se chytají — ženy.

"Když vás tak dopálí ten svět, že a kůže chcete vylézt, jen do mlýn: si jděte! Tam vždy to chodí veselé, ať male se neb nemale, tam jistě oklojete!"

— skončil pan student z Prahy svou deklamovanou a hloučnou "výbornou" z mladých i starých, tenkých i basových hrdel a hrdýlek zaznělo vytopenou, slavnostně páchnoucí a osvětlenou světnicí.

Slavil se u pana otce Trejbalů štědrý večer vřelýcky po staročeskou srdečně a hloučnou. Byl již dědečkem, houf vnučat jej obskakoval, ale přes to byl ještě přec dobrá kopa a zdravý jako habr. Také stará paní máma, buclatá a červená jako ta "boží štědrovka" na stole, byla stále veselá myslí a vzdor své šedesátce čilá v zimě v letě jako fetkvička. A proč by také nebyli. Z těch starých lepších časů bylo chvála Bohu něco nahospodařeno, tak že se těch nynějších "sedm hubených", která na mlýnate trhla, dalo přece nějak "překáparovat". — syn byl láný, upřímný a pčinlivý "pytel dobroty" a snacha také "holičina jako dobrá hodina". Jinak ji totiž starý Trejbal podnes nepojmenoval, než "holičinou", ač měla již půl kopy dětí. Viděl ji ještě pořád v duchu, jak si ji tenkrát syn přivez na štědrý večer, z čista jasna, polozmrzlou, bledou a uplakanou, ubohého sirotečka, jak se plaše rozhlížela po světnici, ale poněmhu roztávala, až docela k sobě přišla i až se jí ve mlýně tak zalíbilo, že se více odtamtud nedostala.

"Ano," potakoval studentovi, "u nás se netrpí morousství, jen co je pravda. Proto ona, ta naše stará rachota, k sobě asi tak ženské táhne!" prohodil s úsměvem a hodil želmovský okem po staré i mladé panímámě, které také jedna na druhou veselé mrkly, jakoby chtěly říci: Aha, už zase dojde na nás!

"Aj, ženské že váš mlýn táhne? podivili se student, i mladý i starý pan učitel zároveň.

"Jako budník špačky. Co se nepamatuje, pane učiteli, jak jsme my oba, já i syn, k svým konsistovním příšlím?"

"Ba skutečně, to bylo znamenité," kývá starý učitel a podává pantátovi šnupec, který si ho ve veselé roztržitosti přicpe do dýmky věčně shasínající a pořád zapalované.

"Ale my to neznáme!" ozvali se mladí hosté tím zvědavěji, čím více se ženské pýřily.

"No, no, vždyť to není přece nic zlého," smál se starý Trejbal, vida jak se ta "holičina" snacha hledí honem vytrátit ze světnice.

A rozumí se, už si zapaloval znova dýmku se šnupčkem a už byl v proudu:

"Bylo to tedy o štědrý večer jako dnes, my čekali syna z Prahy, který tam jel nakoupit nějaké tretky, ale jako obyčejně, pozdržel se na dobrém pražském pivě až do poslední chvíle. Moje, starostlivá o jedináčka mazánka jako vždy, pořád, abychom poslali pro něho saně na štaci, že je tam taková vánice a zima až šindele praští. Já nechťel, ale ona nedala jinak. Dobrá. Konečně tedy zazvoní saně pod okny, my vyběhneme na zápraží a kýho výra: co nám to veze? Nějakou bledou slečinku z Prahy, která se choulí chuděrka jako střízlíček a má uplakané oči. "Veze vám, maminko, hosta," začne honem ten milý klancát a vyndává tu milou svou křehotinku ze saní jako děťátko z

enkru. Kýho výra, myslím si, ale vítám ji srdečně a vedu do teplé světnice. "Maminko, máte nějakou silnou polévku pro slečinku?" začne zase můj Frantík a uvelehuje ji na pohovku. "Inu bodejť bychom o štědrý večer neměli polévku!" směje se, ale koukám na to zmrzlé stvořeníčko pořád ještě jako sýkora na lůž. Nu, jen co je pravda, hezká holka to byla, upřímné oči měla a už to já držím. Ale kde k ní u všech čerchmanů přišel a proč nám ji veze? Škubu ho za kabát, s ním ale teč jako s něčím po tmě; neměl oči než pro ni. Pořád se jí jen ptal, jak jí je, zda-li už jí to přechází a podobné hlouposti. Nic naplat, musil jsem zařít sám: "Slečince není dobře?"

"Ach ano," povzdychla a zvedla oči, "jela jsem z Prahy k tetičce na vánice do Kozího Brandejsa — nemám nikoho než já — večera jsem celý den až dlouho do noci musila být pro jednu paní — musily být na dnešek hotovy — a bezpochyby od toho nevyspaní mi dnes pšilo na cestě zle, že jsem myslila zrovna, že musím umřít. Tu se mne ale na štěstí ujal zde ten dobrý pán a přemluvil mne, abych si zde u vás odpočinula. Nechtěla jsem to živou mocí přijmout, ale když mi to nepřestávalo..."

"Přijala jste," vpadnu chudince do řeči, "a jste nám vítána. Jako doma, jako doma!" A skutečně horká rybí polévka ji spravila, děvče roztávalo a roztávalo, moje nad tím ubohým sirotečkem byla celá pryč a nu, jen co pravda, mě se také jak náleží líbila a tamhle tomu klancátovi teprv. Zkrátka, když se chtěla o boží hod s námi loučit, my ji už nemohli od sebe pustit, tak jsme si ji všichni oblíbili; já zajel na to po svátčích sám do Kozího Brandejsa k její tetě a co dále? Zkrátka: byla ruka v rukávě a já na výminku!"

"Sláva, sláva!" tleskali mladíci, zatím co ve dveřích objevila se kulatá tvář mladé panímámy, jež, jak se samo rozumí, byla tomu kousku svého životopisu naslouchala zvědavě ve vedlejší světnici, teď ale přistoupila k dědečkovi, zaplácala mu čtveračivě na tvář a "za to, že nepoví, co neví," dala mu upřímnou hubičku.

"No, ale to není všechno ještě nic proti tomu, jak jsem já sám k mojí přišel! Vidě, stará, to byla teprv švanda."

"Eh, jdi, ty věčný povídale!" durdila se tak na oko stará panímáma, přikusujíc vánočku k rosoličce: "Kdybys dal té hubě raději pokoj a nekouřil pořád sirky."

Však jaká pomoc. Teď chtěli teprv všichni tu švandu zvědět, i ten starý učitel, který se přece na ni ještě pamatoval a pan otec se nedal dlouho pobízet.

"Znali jste starého Bobka, krupaře z Prahy? Dej mu Pánbůh lehké odpočinutí, to byl šprýmovný člověk. Ale jsou už to háká léta! Tenkrát ještě byla železnice u nás novinkou. Teprv asi rok jezdila státní z Vídně do Prahy a lidé se na ni chodili dívat z široka daleka jako na divé zvíře. Stať se křížováním nad tím Antikristem a prorokovali zkázu světa a soud boží. My mladí ale trávili celé hodiny v neděli na štaci, čekající dychtivě, až pojedou "ta Praha" kolem.

Nebožtík Bobek v Praze nebyl už tenkrát ani mladíkem, ani ještě dědkem, nýbrž tak jak říkáme v nejlepších letech, k tomu prorostlý a kulatý jako melounek, neboť si rád popfál a měl z čeho.

Ale na tu železnici by si nebyl sedl za živý svět. Konečně, když už se mu všickni známí pro jeho bojácnost tuze moc smáli, rozhodl se, že si tedy v neděli s celou famelií také po té dráze vyjede. Sebral to tedy všechno, protlačil se celý uhnáný ku kase a: "Co to

bude koštovat — je nás všeho vředy devět kusů jako kuželek." Kasi se mu dá do smíchu, to že musí říci, kam chce jet a kterou třidou? Nu to ubohý Bobek ani nevzpomněl! "Kam chci jet? I to mi všechno jedno, někde mne zavezete, kde mají dobré pivo." — "To je v Pflouči nejlepší!" ozve se kdosi z obecenstva a vše se směje. "I tak tedy do Pflouče, aspoň ji jednou uvidím!" Stálo ho to houf dvacetníků — ale nevídáno, "každá legrace něco koštuje." Nacpali je do vagonu jako slanečky a ubohý Bobek se svým pandýrkem mohl tu jízdu proklá ještě než vyjel. Jak to ale začalo hučet, funět a říčet, šla mu hlava kolem a byl jako na špendlíkách. "Dejte mi svatý pokoj, já tu nevydržím; vždyť to letí jako spášené, někde nás převrhnu a bude to!"

A k tomu to tyranské parno a ta řížeň! Zaradoval se proto nemálo, když uslyšel, teď přijde štace, kde dostanou pivo. Seskočil a rovnou do hostince. Však sotva jen si tak ovlažil čípek, už to zvoní a už klíčeji: "Honem, honem sedat!" Běží tedy a hopne do vozu, konduktér zabouchne dvířka — však hrome! — "to není tady," zaběduje náš ubohý Bobek "já sedím v jiném voze!" Chce ven, tuče na okno, ale nadarmo; lidé se jen zlosti jeho smějou a ta bláznivá mašina letí jako bez rozumu dál.

Na nejbližší štaci vyskočí a hledá "svůj vůz". Hledá, volá — než aby do toho tisíc milionů, už zase volají "fertig!" a zase ho někde strkají, kam nepatří.

To je pěkná mela. Co teď? I co. Nechá to běžet až do Pflouče, tam se všichni shledají a bude dobře.

Ale mezi tím zase jeho začala hledat jeho žena a dcera a vedlo se jim zrovna tak: žádná ho nenašla, ale za to každá se dostala sama do cizího vozu a ta ubohá holka dokonce zapoměla, kde má konečně vystoupit, přejela Pflouč a vylezla s plačky u nás! Já byl zrovna zase na stanici na "Žumen-dě" i vidím ji tu stát a nařkat a volat tatínka a maminku. Padla mi do oka, neboť byla tenkrát děvče jako lusk; i jdu k ní a ptám se, či je? "Bobkovic z Prahy" a vypravuje mi s usedavým pláčem celou tu veselou motanici.

"Není to krupař Bobek?" ptám se jí.

"Je, je!" ona radostně a hledí na mne, až mi to srdcem zatočilo.

"Nu tak se utište, slečinko," řku, "známe vašeho tatínka a pošleme vás ve zdraví domů; dnes ale již musíte zůstat u nás."

Rozumí se, že nechťela; když jsem jí to však vyložil, kdo jsem a co jsem a kolik jsme už láhvi Křivozovnického s jejím pantátou v Praze pospolu vypili, dala si říci a zůstala u nás nejen do zejtří, ale až se vystřídala psaní mezi mnou a šťastným Bobkem, až jsem mu totiž podotknul, že by mi ji mohl nechat po celý život a on mne pozval, abych si o tom tedy ústně promluví. Pak jsme tedy sjeli spolu do Prahy, nasmáli se tam tomu vydařenému výletu při víně, až nás všechno bolelo a konec byl — že mi tamhle moje stará uvázla na dosmrť na krku!

Tak vidíte, jak člověk někdy na světě snadno k ženě přijde. Jen veselý mlýn a žena se už chytne do něj sama jako sýkora do... Však nedomluvil, poněvadž panímáma mu zacpala ubrouskem rozhovořená ústa, zatím co ostatní zvedali sklenice na zdraví starého veselého páru a volali mu upřímně: "Mnohá léta!"

Následkem upadnutí mužeme s utržit bolestné vymknout, není však případu, jenž by nebyl odstraněn Olejem Sv. Jakuba, jenž všechny bolesti zmírňuje a vyhojí! Nikdo neměl by s použitím tohoto prostředku odkládati, jelikož brzké vyhojení zabezpečí.

Jest veliký rozdíl

mezi prodáváním laického zboží a prodáváním dobrého zboží lacino. Nizká cena sama o sobě jest špatnou pohůtkou ku kupování šatstva. Trvanost jest největší ceností šatstva a jediný způsob k vyzkoušení jeho jest ČAS. Neprodávají jsme a neprodáváme šatstvo, které by nevydrželo. Žádná směť v našem obchodu, žádná Satineta, Cottonades a neb podobné látky k oděvní obecenstva. Proti takovým oblekům vedeme boj. Obrátte stránku 19 v našem poselním katalogu a shledáte vzorek pěkného Silk mixed Worsted, tak pěkné látky jako vyšla kdy z přádelny. Látky ta zhotovena byla pro nás a vydržela její není konec. Mnoho lidí platí 35 dolarů za obleky, které nejsou tak dobré, my vám však prodáme oblek z této látky za \$10.75. To jest vzorek jak prodávati dobré zboží lacino. Řekli bychom více o tomto předmětu, avšak na? Obrátte se na stránku 26 a prohlédněte si vzorky celovlné ňfch spotků, jež prodáváme za dolar a půl.

NEBRASKA CLOTHING CO.,

roh Farnam a 15. ulice, Omaha.

ZÁCPU, nechť k julu, slabosti, závrat, mdloby, nadýmání, ošklivost od žaludku, špatné trávení, stále bolesti hlavy vyléčí **75ct.**

Severuv Životní Balsam...

HOSTEC čili revmatism, dnu, suché lámání, stuhlost údů a kloubů, sešlost odstraní vždy jistě účinkující **\$1.00**

SEVERUV LÉK PROTI REVMATISMU

PRŮJEM čili lakár jest vždy nebezpečný. Zalučední křeče, ujímání, bolesti v životě a v stěvách, průjem vyléčí **25ct. a 50ct.**

SEVERUV LÉK PROTI CHOLERE A PRŮJMU

Svaly v kterých cítíte bolest nebo stuhlost, nabudou své pružnosti, bolesti revmatické a neuralgické, namoženiny, boule, otekliny se ztratí **50ct.**

SEVEROVYM OLEJEM SV. GOTHARDA...

HLÁVA rozbolí z horka, z namáhání, z přilíženého pití, bdění, ze zácpy, slabosti nervů. Ale vždy pomohou výtečné **25ct.**

Severovy Prášky proti bolestem hlavy a neuralgii.

BOLESTI v kříži, na prsou, v zádech, vůbec všechny usazené v jednom místě zažene hned **25ct.**

Severova Hojivá Náplast'.

ČERVY a jiné cizopásníky, škrkavky, roupy, často i tasemnici z lidského těla vypudí **35ct.**

SEVERUV ČERVOKAZ

Dětem nedávejte prudkých léků proti zácpě. Lék příjemně chutí a jistého účinku bez bolesti, namáhání a zléch následků, výtečný proti zácpě, kolice a větrům jest **25ct.**

SEVERUV LAXOTON

ZVLÁŠTNÍ LÉKY PŘIPRAVIM ZA \$3.00, POŠLETE-LI POPIS NEMOCI.

W. F. SEVERA
CEDAR RAPIDS, IOWA.

Hambursko-Amer. akciová paropl. spol.

Přepřavní ceny

Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za 5 dní 2 r. h.

	Z New Yorku do Hamburku:	Z Hamburku do New Yorku:
Po parolodích expresních	\$36.00	\$38.50
" " pravidelných	\$32.00	\$36.50
" " Union line	\$27.00	\$36.50
" " Baltimorské line	\$27.00	
" " Baltické line do Štětína \$27.00 ze Štětína	\$34.00	

Ohledně přepravu hláste se u

HAMBURG-AMERICAN LINE,

37 Broadway, New York. | generální úřadovny | N. W. cor. Randolph & LaSalle Street, Chicago, Illinois. | spočenosti